

Dňa **10.10.2009** sa krátko po tretej v noci na polceste medzi obcou **Králik** a mestom **Tornaľa** stala (aj by som napísala, že) závažná autohavária, ktorá si našťastie nevyžiadala krutú daň v podobe straty na ľudských životoch.

Zo slov komerčných médií vyplýva, že šofér auta, ako aj jeho spolujazdec z naoko hrozivej nehody vyviazli iba s ľahšími zraneniami.

O to väčšie fiasko sa pripisuje na stranu „krásneho“ nového auta značky **Škoda Superb**, ktoré po tom, čo šofér nezvládol zákrutu, prešlo do protismeru, nabúrало do odstavenej dodávky, 150 metrov sa rútilo po ceste popri domoch, až ho napokon zastavil stĺp elektrického vedenia – vďaka čomu auto zostalo viaznuť na ceste so zdemolovanou prednou konštrukciou a bez zadnej nápravy. Nehovoriac o tom, že celá ulica zostala približne 7 hodín bez dodávky elektrického prúdu.

I keď škody sú už vyčíslené, otvorenou otázkou zo strany opýtaných zostáva, z čoho ich bude majiteľ zdemolovaného auta hradiť – totiž ak sa zákony vzťahujú na každého rovnako, ako uchádzač o zamestnanie na ÚP má peniažky (respektíve výpomoc zo strany štátu) suma-sumárom zredukované na minimum. :(

Ja osobne som nesmierne šťastná, že sa im nič závažné nestalo, som si istá, že sa z danej životnej skúsenosti poučili a nadobudnú nové sily dokážu priamo – úmerne pobúrenej spoločnosti vysvetliť, že sme predsa ľudia a nikto z nás nie je neomylný.

Robíme chyby za ktoré sa tvrdo platí a záleží od širokej škály ľudského potenciálu do akej miery dokáže nastolené „sústo“ prehltnúť a stráviť.

V každom prípade to chce čas. Sme tu my a máme právo súdiť – odpisovať – odpúšťať. Máme právo nesúhlasne krútiť hlavami a uznanlivo prikyvovať. Máme práva a vymoženosti, len ich nevieme správne zužitkovať v prospech sveta.

Mnohí ste ma zastavili, čo si o tom celom v skutku myslím (Laco, Yvi, Pišti, Mery, Karči, Gabee, Peter... spracovávam to formou článku, nebudem tým apelovať medzi ohlasmi, napriek tomu vreľá vďaka, hlavne za foto)

Niektorých z Vás napadlo, že byť tak nevinným cyklistom, či chodcom v čase rebelskej jazdy v štýle legendárneho Jamesa Deena...dnes Vám milovníci kladú na vychladnutú hrud' veniec so stužkou SPOMÍNAME.

Podaktorí ste sa zapodievali otázkou, ako dokázali šofér a jeho spolujazdec vyviaznuť z trosiek auta bez trvalého handicapu?!

Napadla Vás trebárs aj taká banalita, že už veríte vo všetkom možnom okrem racionálneho Boha na nebesiach.

...a mohla by som menovať ešte na tri, štyri strany...

Čožeeeeeeee??? Či mňa čosi napadlo??? To akože fakt mňa??? Čo ste???

Mňa v takýchto prípadoch nič svetoborné nenapadá...

Iba taký malý nepatrný detail. Na polceste za pravdou sa dôsledkom: „Haló efektu“ muselo v mojom hlbokom presvedčení čosi úplne skomoliť.

Majiteľ krásneho nového auta vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie? A načo by prosím Vás drel za minimálnu mzdu...keď...ale nič!

Nie, nie, nie...tu sa musel stať omyl!

Pretože **JA** som stratila takmer všetkých skutočných priateľov s ktorými som vyrastala. Naše spoločné túžby, plány a ideály zmaril verdikt z ÚP na základe ktorého sa im nemohla priznať žiadna výpomoc vo forme dávok...ba čo viac.

Musím smutne skonštatovať, že dnešným dňom ani jeden z nich nepovažuje Tornaľu za svoj reálny domov na základe čoho sa sem už nikdy viac nevrátia. S enormným únikom „mozgov“ sa vytráca mladosť a vitalita z nášho mesta. :(((

Kto si ešte spomína na: **„Máte hnutel'nosť v podobe auta? Predajte ho a nebudete občanom v hmotnej núdzi.“** A potom tie všakovaké kontroly keď Vám bez súhlasu a súdnych rozhodnutí vstupovali medzi štyri steny Vášho osobného priestoru.

To ma len tak pomimo napadlo, ale nesmieme kombinovať, načo to sem vôbec pletiem...

Viete čo, vykašlime sa na to, nechcem sa s tým zapodievať, hlavné je, že sa chlapom nič závažné nestalo. Život im ponúkol ďalšiu šancu na vzbudenie dôvery s prísľubom nových začiatkov...a my naplnený životným optimizmom a duchom kooperatívnej empatie im budeme držať palce, aby sa dokázali medzi nás znova začleniť. Či nieeee???

(pozn. anonym: ...aj s ďalším novým autom o ktorom ja (ako roky poctivo pracujúci) iba snívam)

Že čoooo?

Nooo, Vy sa rozhodnite, ja som len využila šancu na prezentovanie rôznorodých postojov – od „Vášho racionálneho Boha“ až po „hnevá ma to“.

Na margo Vašich tvrdení sa aj ohľadom tejto problematiky držím vlastného meritórneho stanoviska, ktoré určuje moju zlatú strednú cestu.

Svoj postoj by som charakterizovala výňatkom z populárneho vtipu: „Omylom som roky užívala namiesto antikoncepcie antidepresíva – dnes mám 10 detí a je mi to jedno :)))“

Vaša Dadka